

۲۰۱۳/۰۴/۱۷

جمشید آرش

گناه چيست که پیوسته قربانی ام

سال ها یکی پی دیگر میگذرد و با گذشت هر سال بر اندوه باشندگان این کشور افزوده میشود انگار همه غمها را افغان ها باید تحمل کنند، مرگ پدر از اثر سوء ظن مبنی بر همکاری با دولت بدون محاکمه و اصدار حکم از جانب قاضی. مرگ برادر جوان برومند و رشید به بهانه پیوستن به صفوف نیروهای امنیتی کشور بدون اینکه سندی را ارائه دهند، از دست دادن طفل خورد سال در حمله های انتحاری، معلولیت ناشی از انفجار ماین های کور سیه دلان تاریخ، کشته و زخمی شدن ده ها تن دیگر از اثر اثابت راکت هایی که از ماورای سرحدات به این سرزمین اصابت می کنند و به کمک های بلاعوض همسایه نیک ما محاسبه می گردند، همه و همه مصیبت هایی است که با گذشت هر روز روی هم انباشته شده و با تراکم آن قلب های انسان مسلمان افغانستان را آزار می دهند.

بی جهت نیست که این اتباع این کشور برای یافتن آرامش و جست و جوی آسایش و فرار از غم ها و اندوه های

بیشمار راهی کشور های دیگر می شوند. وطن و سرزمین آبایی خود را به قصد گریز از مرگ رها می کنند بی خبر از اینکه همه جا مرگ در کمین آنها نشسته است و بی مهابا شکار می کنند بدون اینکه اندکی دل بسوزاند و حجم مجبوریت آنها را درک کند.

انگار مرگ هم انسان افغانستان را مجانی و بی قیمت یافته است، هنوز جنازه های قربانیان جوانان افغانستان از کرمان ایران که در یک حادثه ترافیکی جان دادند، به افغانستان نرسیده و دفن نگردیده که مرگ به سراغ تعداد دیگر از این جوانان در آبهای استرالیا می رود و آنها را شکار خود می کند، ۵۸ جوان

افغانستان که همه دنبال آرامش و نان بودند همه از مرگ و فقر گریخته بودند و برای زیستن و دستیابی به رؤیا های شان که مسلماً در افغانستان هیچ گاهی به آنها دست نمی یافتند، راهی استرالیا و یا سرزمین رؤیایی خویش گردیده بودند و اینبار بیرحم تر از پیش، مرگ آنها را با خود برد چون حتی خانواده های آنها موفق نشدند اجساد این جوانان شان را بدست آورند بل این جویندگان آسایش را با تمامی آمال، آرزوهای خود و خانواده شان یکجا ماهیان بحر بلعیدند و قورت کردند.

دیروز ولسوالی سیوری ولایت زابل مرگ بیش از هشت تن را شاهد بود. مردم این ولسوالی هشت جنازه را که اکثر آنها اعضای یک خانواده بودند، تشییع نموده و به خاک سپردند دفتر مطبوعاتی ریاست جمهوری با نشر اعلامیه این عمل شنیع را تقبیح نمودند در حالیکه محکوم نمودن این گونه حملات نه حیات قربانیان را بر می گرداند و نه کدام تغییر در پالیسی مخالفین مسلح ایجاد می کنند چه؛ بارها و به تکرار طالبان و مخالفین مسلح دست به اقدامات اینگونه زده اند چندی پیش میدان وردک شاهد حادثه این چنینی بود. در آن حادثه نیز موتر حامل مسافران با ماین کنار جاده برخورد نمود و تعداد ۹ تن از اثر آن کشته و زخمی شدند و دیروز در زابل و این سلسله ادامه خواهد یافت تا زمانی که عزم همگانی مانع این امر نشوند.

بار ها سازمان ملل متحد و نهاد های مدافع حقوق بشر با نشر اسناد و گزارش ها طالبان را به کشتن و هدف قرار دادن افراد ملکی متهم نموده اند و این سازمان و نهاد ها نیک می دانند که ریشه های این گروه دهشت افکن از کجا آب می خورد و عامل این همه مصایب و بدبختی ها کی ها اند؟ کی ها عرصه را برای اتباع افغانستان تنگ نموده اند که این اتباع مجبور می شوند راه کشور های دیگر را در پیش گیرند و فرار را بر قرار ترجیح دهند، پس این سازمان ها باید فشار های شان را بر کشور مبداء این مصایب مضاعف سازند، دولت و اردوی آن را متقاعد سازند که دست از مداخله و تمویل طالبان و دهشت افکنان بردارند، اگر واقعاً این نهاد ها مدافع حقوق بشر اند و افغان ها را بشر به حساب می آورند و به منظور حمایت از مردم بی دفاع در برابر تعدی و تجاوز شکل گرفته اند و می خواهند که این آدم ها نیز روی آرامش را ببینند و صلح همگانی بر این سرزمین حاکم گردد تا دیگر مرگ و دهشت سایه اش را از این سرزمین بر چیند و پیرزال داغ فرزند محبوبش را نبیند و حق تلف نشود. تنها سازمان ملل متحد و سایر نهاد های مدافع حقوق بشر وظیفه اش جمع آوری اسناد و نشر گزارش آن از طریق رسانه ها نیست، بل مکلفیت فراتر از آن را به عهده دارند و باید عملاً در سدد دفاع از مظلومین و بی دفاع ها بر آیند.

پایان

د پانو شمیره: له ۱ تر ۱

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دليکنې دليکنيزې ښې پاڼوالې د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په خير و لولئ